

ADAM ADAMS

ur. 1923; Lublin

Miejsce i czas wydarzeń	współczesność
Słowa kluczowe	projekt W poszukiwaniu Lubliniaków, projekt W poszukiwaniu Lubliniaków. Wielka Brytania 2011, życie codzienne, refleksja

Plany na przyszłość

Mój plan jest taki, że póki żyję, to ja chcę żyć, żeby nie być chorym, żeby dużo nie cierpieć, ale musi pan zrozumieć, że stan życia ludzkiego się kończy w pewnym wieku. Ja mam osiemdziesiąt osiem lat. Jak długo ludzie mogą żyć? Nie mogą żyć dłużej. Ja jestem realista. Dochodzi się do pewnego wieku, że pan widzi, że koniec się zbliża, jak nie dzisiaj to jutro, a jak nie jutro, to pojutrze. To pan już nie może mieć planów życiowych. Planów, które ja straciłem... Ja bym chciał, żeby bym ja mógł odwrócić historię życiową, to ja bym odwrócił ją w zupełnie innym kierunku mego życia. Ale niestety, jest za późno już teraz. Odwrócić już pan nie może swego życia. To ostatnie lata, które ja mam jeszcze do życia, ja chcę przeżyć... ja już nie chcę zmieniać mego kierunku myślenia. Teraz ja już widzę, że jest za późno zmienić. I ja jestem bardzo comfortable, że ja czytam książki właśnie o naszym życiu, które było... Wie pan, czasami myślałem, że trzeba społecznie pracować i pomagać ludziom. Nie myśleć tylko materialnie, ale także życiowo, to znaczy pracować dla młodych ludzi, pomagać im i tak dalej. Ale ja widzę, że młodzi ludzie sobie dają radę zawsze samemu, beze mnie. Tak jak myśmy se dali radę, tak oni se dadzą radę. Ale ja widzę także, że z wiekiem zostają tylko wspomnienia. That's all. Ja nie chcę wspominać. Ja lubię czytać książki... To jest teraz to, co mi zostało, tylko czytanie.

Data i miejsce nagrania	2011-06-06, Londyn
Rozmawiał/a	Tomasz Czajkowski
Transkrypcja	Magdalena Kożuch
Redakcja	Maria Radek
Prawa	Copyright © Ośrodek "Brama Grodzka - Teatr NN"